

Vreselijk! volgens dwaalzieke en flexibele dominee Arie Simons waren de Gods Geest verzoekende en ligende Ananias en Saffira evenwel toch kinderen Gods

En Petrus zeide tot haar: Wat is het, dat gij onder u hebt overeengestemd te verzoeken den Geest des Heeren? Zie, de voeten dergenen, die uw man begraven hebben, zijn voor de deur, en zullen u uitdragen. En zij viel terstond neder voor zijn voeten, en gaf den geest. En de jongelingen ingekomen zijnde, vonden haar dood en droegen ze uit, en begroeven haar bij haar man. En er kwam grote vreze over de gehele Gemeente, en over allen, die dit hoorden, Hand. 5:1-11.

DJK commentaar: Persoonlijk denk ik vanuit dit preekfragment te begrijpen dat dominee Simons, ondanks zijn ongepaste en misplaatste vergelijking, aangevochten verlorene zielen probeerde te vertroosten en te bemoedigen, over dat degenen die vrezen de zonde (of lastering) tegen de Heilige Geest te hebben begaan, d.w.z. het werk des Heiligen Geestes uitmaken voor duivels werk lees Matth.12:24-31, dit niet hebben gedaan. Hij had hierbij echter nooit Ananias en Saffira moeten noemen...want nadat ze beiden in hun overtreding waren gestorven, bracht God een grote vreze tot ernstige waarschuwing over de toenmalige vroeg-christelijke kerk. Hun geveins tot verkrijging van eer en aanzien en hun verzoeking zonder enig vertoon van berouw en bekering, was voor velen tot grote ergernis in plaats van tot geestelijke stichting. Deze ernstige sprake Gods en het droevig sterven van deze twee gemeenteleden, was een heengaan waar niemand jaloers op kon wezen.